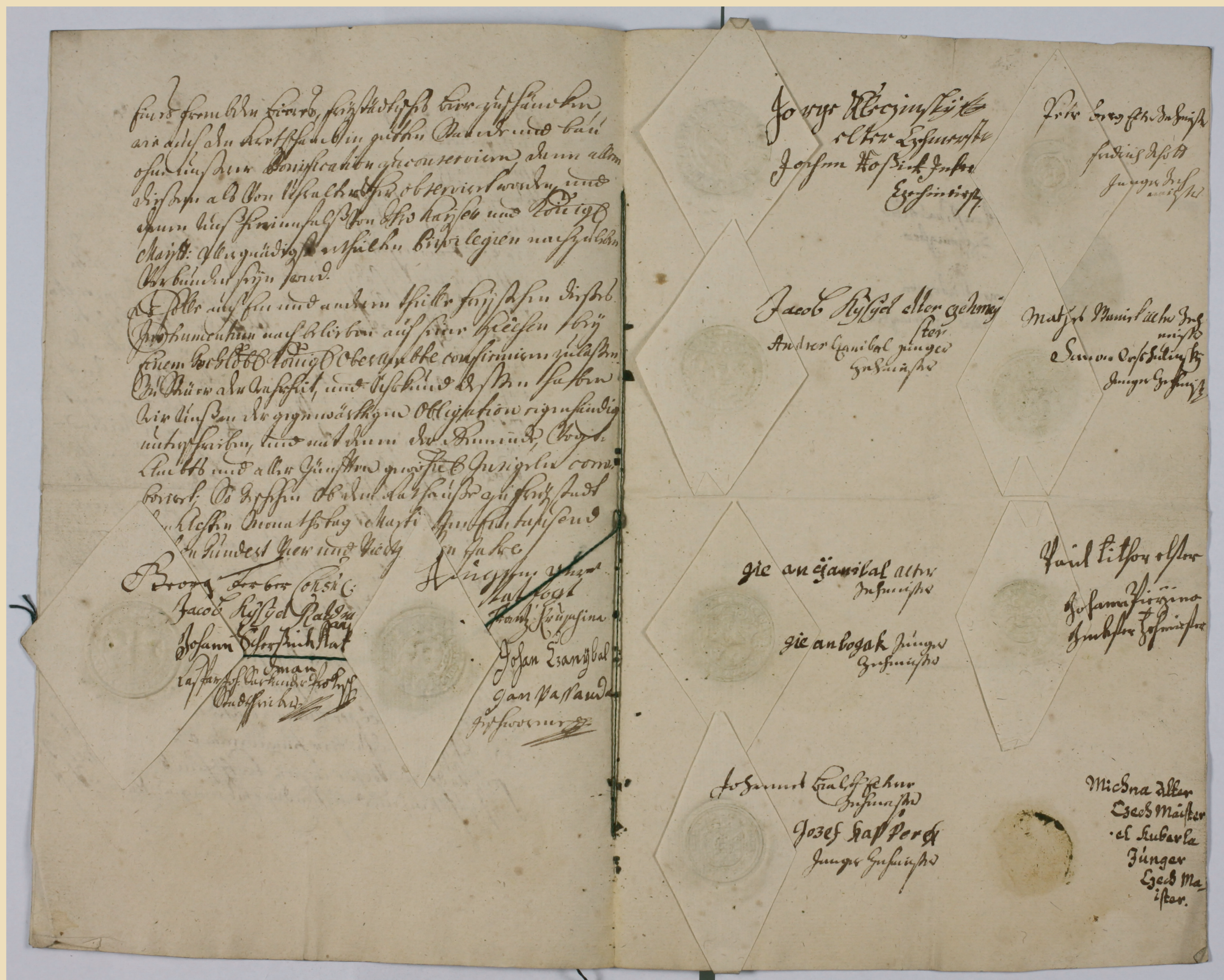
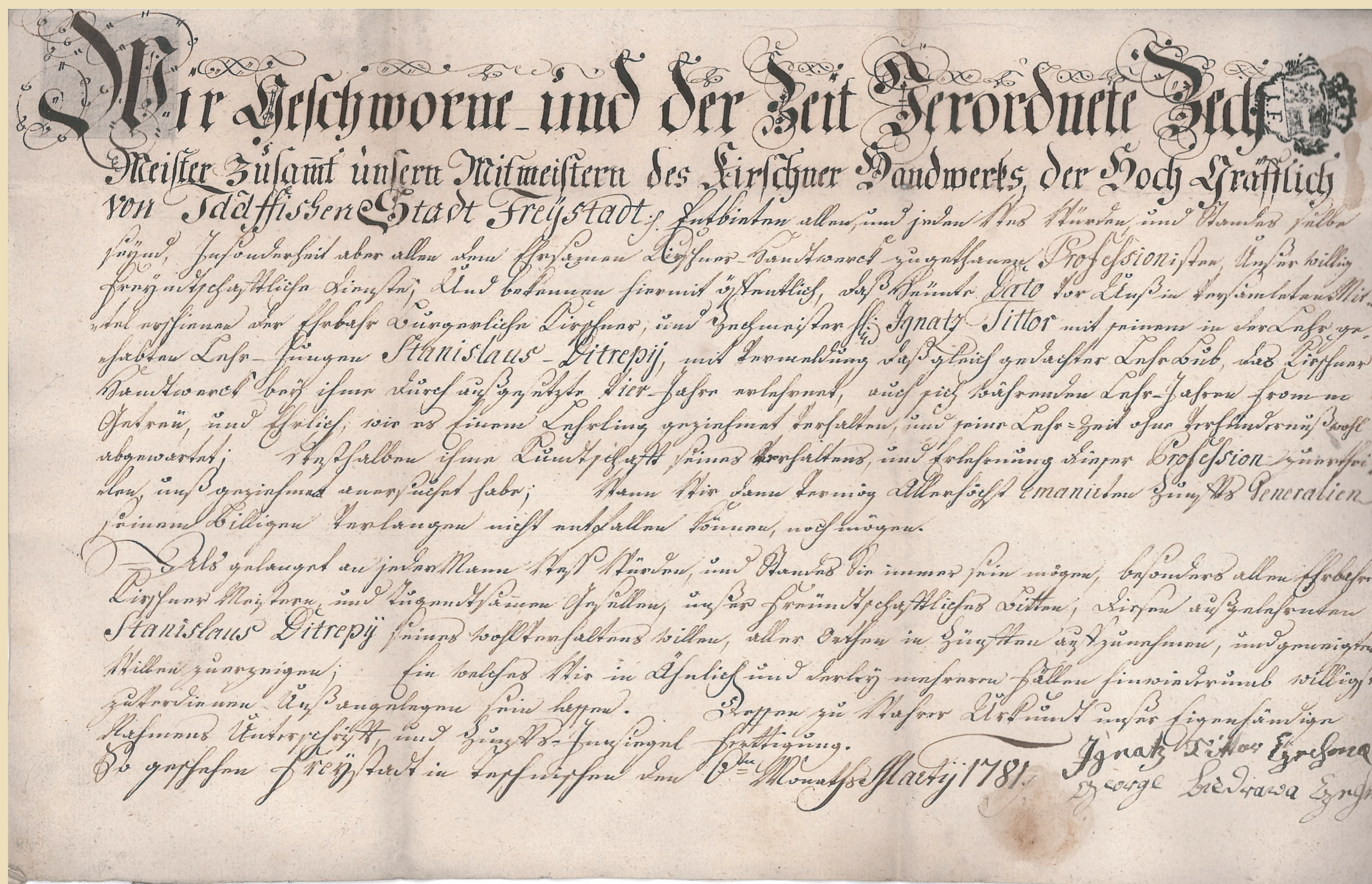

Fryštátské cechy

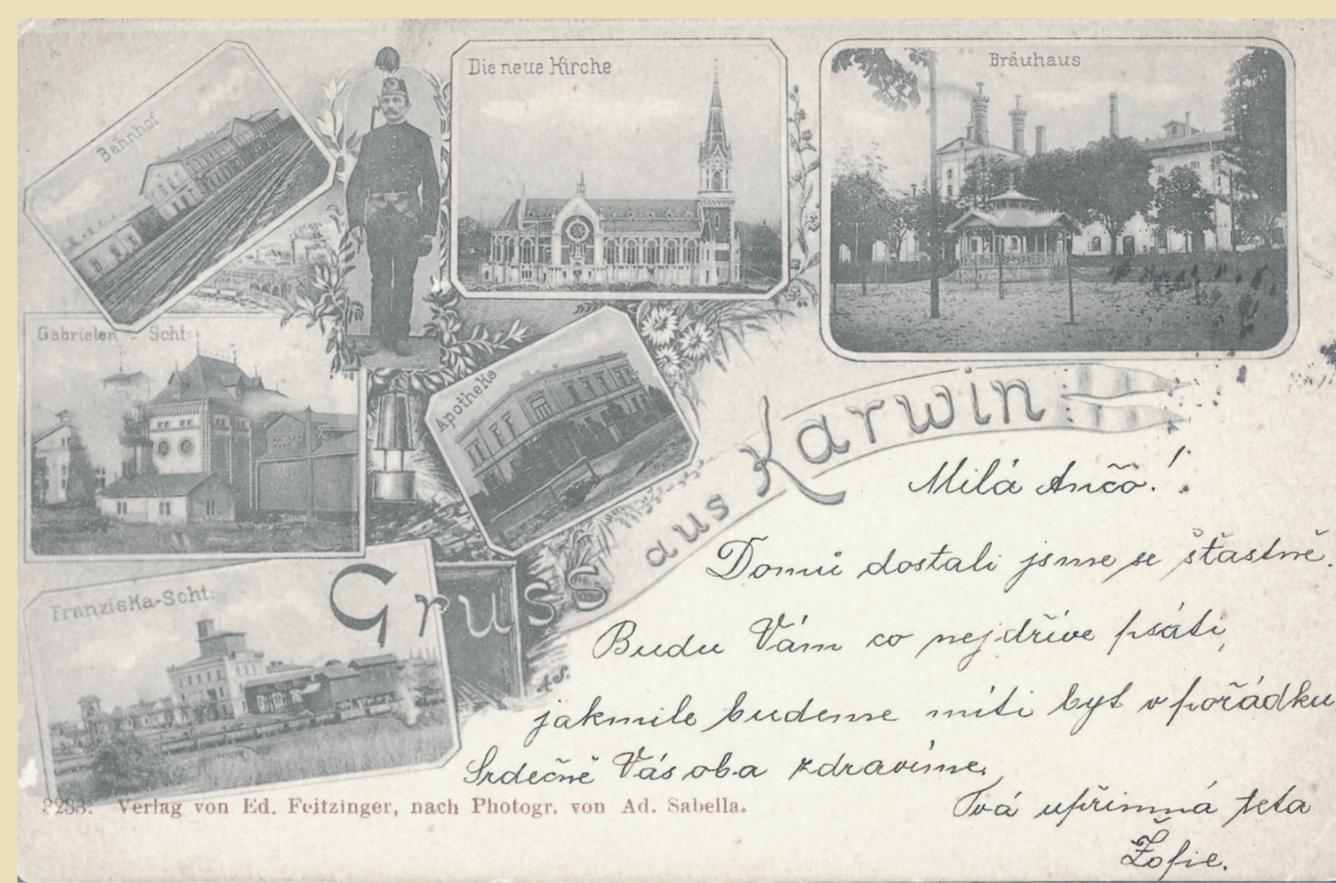
Již od středověku se zdejší řemeslníci sdružovali do řemeslnických organizací, kterým říkáme cechy. Jejich rozvoj a upevnování postavení ve městě Fryštátě dokládá privilegium z roku 1447. Tato listina potvrzovala, že se jednu míli od města nesměli usadit žádní řemeslníci. K nejpočetnějším řemeslům patřili tkalci, kteří vyráběli plátno a k tomu využívali vodu z nedaleké mlýnky. Podle urbáře fryštátského panství z roku 1571 pracovalo ve Fryštátě 8 řezníků, 9 pekařů, 20 ševců, 38 tkalců, 9 kovářů a 8 bednářů. V 18. století ve městě působil cech řeznický, pekařský, ševcovský, hrnčářský, kožešnický, krejčovský, stolařský a kovářský. Těmto cechům byla udělována a potvrzována privilegia a cechovní řády, jež měly ochránit zájmy jejich členů před konkurencí a zaručit dodržování pravidel a zvyklostí spojenou s prestiží, vážností a počestností cechu. Členové cechu se pravidelně scházeli a projednávali přijímání nových učňů, placení poplatků nebo nekalou konkurenci fušerů. Již v roce 1560 byl potvrzen vinný řád pro část měšťanů s právem vinného šenku a v 1689 si zajistil výsady i perníkář, který ve městě působil. Během 18. století řemeslnické cechy ztrácely ve Fryštátě postupně svou prestiž a vliv. V roce 1859 byly definitivně zrušeny a nahradila je řemeslnická společenstva. Ještě v 19. století se ve farním kostele nacházely cechovní prapory a svícny. Z cechovních památek se dochovalo velice málo, kromě několika cechovních knih, jsou to především cechovní pečete na listinách.

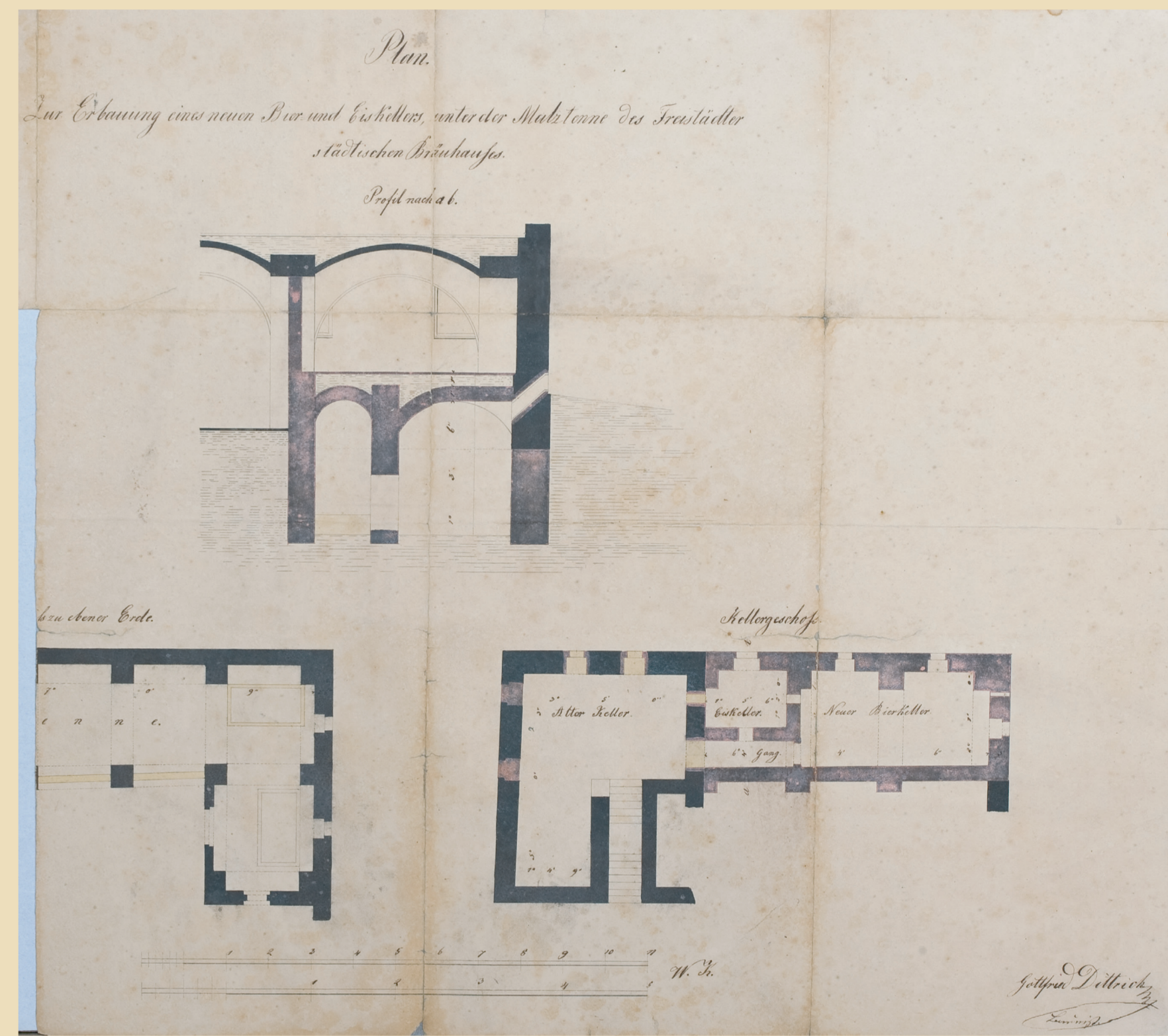
Listina s pečeti městské rady, městského soudu a cechů města Fryštátu, dokládající úpadek města a oslabení privilegií v případě orlovské krémy ve prospěch Arnošta Leberechta svobodného pána Bludovského, 8. března 1744.

Výuční list Stanislava Ditrepiho, který se čtyři roky učil u cechmistra fryštátského kožešnického cechu Ignáce Tittora, 6. března 1781.

Pohlednice z Karvín se záběry na nádraží, lékárnu nový kostel sv. Jindřicha, doly Gabriela a Františka a pivovar s altánem v popředí, 1898.

Gottfried Ditrich, Stavební plán na postavení nového pivovarského sklepa a lednice ve Fryštátě.

Od fryštátských privilegií ke karvinskému pivovaru

Již privilegium těšínského knížete Bolka z roku 1447 zaručovalo, že ve vzdálenosti jedné míle od města se nesmělo vařit pivo. Později směly okolní hostince odebírat pouze fryštátské pivo. Právo vaření a šenkování piva náleželo v roce 1560 82 velkoměšťanským domům. Těšínský kníže po požáru v roce 1511 propůjčil městu právo šenkování vína, ale již v roce 1575 byli měšťané omezení na šenkování vína fryštátským pánem Václavem Cigánem ze Slupska. O významné příjmy, které privilegia poskytovala, z výroby a prodeje alkoholických nápojů, sváděl magistrát města Fryštátu četné spory především s místní šlechtou až do první poloviny 19. století. Původně se fryštátský městský pivovar nacházel u radnice. Po velkém požáru v roce 1823 byl vystavěn nový pivovar u sladovny v dnešní Pivovarské ulici a ve druhé polovině 19. století byl několikrát rozšiřován. Výnos z tohoto pivovaru byl rozdělován mezi majitele 74 právovárečných velkoměšťanských domů. Objekt nabízel reprezentativní prostory i pro společenské akce ve městě. Vaření piva brzy převzal do pronájmu hrabě Larisch-Mönnich, od roku 1876 se zde nevařilo pivo a prostory byly využívány hlavně k přechovávání karvinského piva. Karvinský Larisch-Mönnichův pivovar v Solci byl vybudován v letech 1859–1861 a nahradil nevyhovující budovy starého pivovaru. Narůstající produkce během druhé poloviny 19. století, modernizace a rozšiřování provozu i během 1. poloviny 20. století zcela zastavily až znatelná poškození objektu pivovaru důlními poklesy. V roce 1953 byl pivovar uzavřen a ještě v 50. letech 20. století byl srovnán se zemí.

Situční plán na rozšíření nového karvinského pivovaru, 1893.

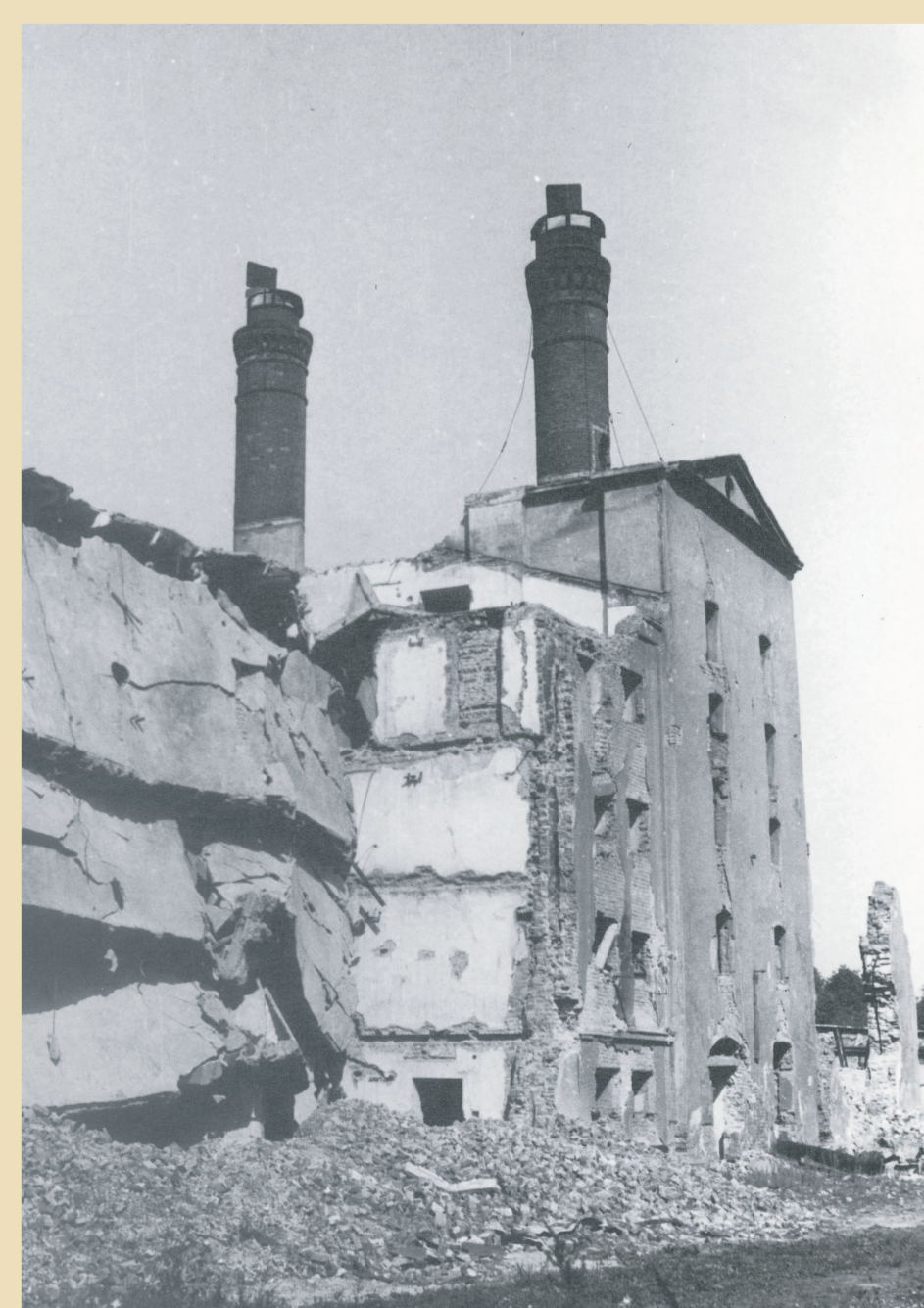
Stánek radvanického a karvinského pivovaru na Průmyslové, živnostenské, kulturní a hospodářské výstavě Těšínska a Ostravska v Orlově ve dnech 27. června až 29. srpna 1926.

Schema půdorysu města Fryštátu s modře vyznačenými právovárečnými velkoměšťanskými domy v roce 1875. Oranžovou vyznačeny kostely Povýšení sv. Kříže a sv. Marka a červeně staré řeznické lávky na náměstí, jež nahradily masné krámy v Pivovarské ulici.

Fotografie nového karvinského pivovaru a jeho ředitelství.

Fotografie starého karvinského pivovaru, kde se v letech 1820–1860 vařilo pivo.

Demolice karvinského pivovaru v 50. letech 20. století.